

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7737/2023
19.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа Бранислав Вагић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., коју заступа Александар Манчев, адвокат из ... и ВВ из ..., кога заступа Младен Никић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2770/22 од 30.06.2022. године, у седници одржаној дана 19.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2770/22 од 30.06.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2770/22 од 30.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 50077/20 од 15.12.2021. године, првим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено обавезивање тужених на солидарну исплату на име стицања без основа износа од 28.682,40 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом од 30.12.2014. године до исплате. Другим ставом изреке одбијен је као неоснован компензациони приговор истакнут од стране тужене ББ. Трећим ставом изреке обавезана је тужилца да на име трошкова парничног поступка туженој ББ исплати износ од 383.250,00 динара и туженом ВВ износ од 278.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2770/22 од 30.06.2022. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 50077/20 од 15.12.2021. године у првом и трећем ставу изреке. Другим ставом изреке одбијени су захтеви тужиле и тужене ББ за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужила је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о истој одлучи применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије у смислу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 са изменама и допунама), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о изјављеној ревизији, као изузетно дозвољеној.

По оцени Врховног суда, побијаном пресудом одлучено је о захтеву тужиле за исплату износа утврђеног економско-финансијским вештачењем у висини од 28.682,40 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Наведени износ који је током коришћења стана тужила уложила у адаптацију те непокретности у циљу обезбеђења услова за њено редовно коришћење, а која је деекспропријацијом враћена у својину тужене, тужила је у овој парници истакла као свој облигационоправни захтев налазећи да су се тужени на њен рачун неосновано обогатили – тужена као власница непокретности и тужени као купац исте након деекспропријације.

О наведеном тужбеном захтеву нижестепени судови су одлучили уз правилну примену материјалног права, на начин да је у односу на туженог захтев правилно одбијен због недостатка пасивне легитимације, а потраживање наведеног износа корисних и нужних трошкова на име изведених инвестиционих радова у односу на тужену, сходно члану 38. став 8. у вези са ставом 3, 4. и 5. Закона о основама својинско правних односа застарело протеком рока од три године од исељења тужиле дана 13.05.2011. године до подношења тужбе у овој парници дана 30.12.2014. године.

Сагласно изложеном, одлучено је као у првом ставу изреке.

Одлучујући о изјављеној ревизији сходно члану 403. став 1. и 3. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 1. ЗПП, прописано је да против правоснажне пресуде донете у другом степену странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је дана 30.12.2014. године, а побијана вредност предмета спора је 28.682,40 евра у динарској противвредности.

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра према курсу Народне банке Србије, то је ревизија недозвољена, па је сагласно одредби члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 413. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић